

SENTÈNCIA 2003-18 DE 28 DE MAIG DE 2003

CASS

Reclamació de pagament de les cotitzacions socials – el termini de la prescripció de 3 ans havia expirat en el moment de la reclamació.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. G.O.S. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 26 de juny de 2002, confirmant en alçada la decisió del 28 de maig anterior sol·licitant l'anul·lació d'aquesta resolució per prescripció triennial.

2.- En la sentència de 20 de novembre de 2002 el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda pel Sr. G.O.S..

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 22 de gener de 2003, la CASS manifesta principalment que :

-les cotitzacions socials no tenen la mateixa naturalesa jurídica que els ingressos públics;

-de tota manera, el naixement i l'exercici de l'acció en matèria de seguretat social no pot coincidir amb el del moment del fet generador, puix que no és necessària la declaració del fet generador (l'existència d'una relació laboral) ; en el present cas, la relació laboral entre el Sr. G.O.S. i la Sra. A. era totalment desconeguda per la CASS. Per tant, la data d'inici del còmput prescriptiu no pot situar-se abans que la CASS conegués, o pogués conèixer raonablement, l'existència de la relació laboral de la que derivarà l'obligació de cotitzar.

-la CASS es troba en situació d' indefensió.

En el seu escrit de conclusions de data 28 de febrer de 2003, la CASS precisa que « donat que ni els Reglaments de la CASS ni el Codi de l'administració no regulen la prescripció de les accions de reclamació, cal aplicar la normativa general en matèria de prescripció, que disposa el termini trentenari », com ja ha jutjat recentment el Tribunal de Batlles. La CASS confirma que « no coneixia ni podia de cap manera conèixer una relació laboral clandestina, no pot iniciar la prescripció fins que la dita relació laboral fou revelada ».

4.- En la seva contesta de data 7 de febrer de 2003, el Sr. G.O.S. manifesta principalment que :

-resulta evident el canvi que experimenta la seva relació durant els períodes contemplats entre (1994-1997 i 1997-1999), essent una evolució de relació purament amistosa cap a una relació laboral » ;

-aquesta Sala ha determinat com aplicable a la CASS la Llei general de Finances públiques i la prescripció als tres anys comptadors des del naixement de l'obligació de pagament.

En el seu escrit de conclusions de data 27 de febrer de 2003 aporta les precisions següents :

-no va existir cap mena de relació laboral, ni cap mena de retribució ;

-Es aplicable el termini de prescripció de tres anys previst a l'article 7 de la Llei general de les Finances Publiques.

-El termini de prescripció hauria començat en els anys 1994 i 1997 i per tant la reclamació de la CASS s'ha produït quan ja havien transcorregut més de tres anys, és a dir, quan ja s'havia produït la prescripció.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- La qüestió preliminar plantejada en l'examen del recurs és la de saber si el termini de prescripció havia o no expirat en el moment en que la CASS reclama al Sr. G.O.S. el pagament de les cotitzacions socials.

Com ja va manifestar aquesta Sala (veure Aute de 6 d'abril de 1998), la Llei general de Finances Públiques és aplicable a la CASS ja que és una entitat parapública. En conseqüència, és aplicable l'article 7 de la Llei que disposa que la facultat de l'administració de liquidar els ingressos de dret públic prescriu als tres anys de la « realització del fet generador o del naixement de l'obligació correlativa ».

En aquest cas, en tractar-se del pagament de les cotitzacions socials, l'obligació de pagament resulta si s'escau de l'existència d'una relació de treball. Ara bé, el període que es discuteix és de 1994 à 1997 i la demanda de pagament la CASS la va enviar el 28 de maig de 2002 (veure foli. 43). Per tant, és cert que en aquesta data el termini de 3 anys havia expirat i la CASS no està per tant autoritzada a reclamar el pagament de les cotitzacions

Tercer .- En efecte, cal constatar que la Llei no preveu que el punt de partida del termini de prescripció es pugui constituir per la data en la que la CASS hauria tingut coneixement de l'existència d'una relació de treball.

El fonament de la institució d'una prescripció pel recobriment dels recursos públics es relaciona amb la necessitat que s'instauri una seguretat jurídica en les relacions entre les administracions i els administrats.

Per tant, la llei preveu que un cop el termini de prescripció ha expirat, no es pot efectuar cap recobriment. És a dir que després de l'expiració del termini, l'administrat es considera no deutor a la vista de la entitat pública. Durant el termini de prescripció, pertany a les entitats públiques utilitzar els mitjans que la llei els hi confereix en vista a verificar, si s'escau l'existència del deute i de reclamar-ne el seu pagament. Aquesta situació legal no significa naturalment que la entitat pública es trobi en situació d'indefensió.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS

Segon : Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió contenciosa de la CASS de data 26 de juny de 2002, confirmant en alçada la decisió de 28 de maig de 2002, no és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa per raó de prescripció.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.